

Súd: Okresný súd Bratislava II  
Spisová značka: 51C/145/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215206771  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1215206771.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou, v právnej veci navrhovateľa: V. A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, A., proti odporcom: 1. V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, A., 2. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, A., o zníženie výživného na plnoleté deti, takto

### rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcom náhradu trov konania nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 16.03.2015, v spojení s písomným podaním doručeným súdu dňa 15.06.2015, sa navrhovateľ domáhal voči odporcom zníženia výživného u oboch na sumu najprv 100,- € mesačne a následne na sumu 50,- € mesačne, z dôvodu zmeny pomerov na starne navrhovateľa, nakoľko došlo k podstatnému zníženiu jeho mesačného príjmu. V návrhu uviedol, že obaja odporcovia sú jeho deťmi, ktoré pochádzajú z jeho rozvedeného manželstva s W. D. M., ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: 17C/41/2010 zo dňa 13.05.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.06.2010.

Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k odporcovi v 1. rade, plnoletému synovi V., bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: 14C/43/2010 zo dňa 11.06.2010, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť na syna V. v sume 150,- € mesačne.

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi v 2. rade, plnoletej dcére Q. M., bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: 17C/41/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.06.2010, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 200,- € mesačne.

Vyživovacia povinnosť bola určená v čase, keď zárobkové pomery, napriek značným ťažkostiam, mu umožňovali plniť si vyživovaciu povinnosť tak, ako mu bola určená na základe rozhodnutí súdu.

V období od minulého kalendárneho roka došlo na jeho strane k zmene pomerov v súvislosti so znížením jeho mesačných príjmov. Jeho mesačný príjem sa v čase podania návrhu pohyboval okolo 730,- € mesačne, pričom na pokrytie jeho životných potrieb v priebehu jednotlivých kalendárnych mesiacov vynakladá nasledujúce čiastky:

- náklady na bývanie 75,- € (1/2 nákladov na byt, v ktorom žije);
- 50,- € elektrická energia;
- 80,- € prevádzka osobného motorového vozidla (benzín, zákonné poistenie, nevyhnutná údržba a servis), pričom vozidlo má 12 rokov, jeho trhovú hodnotu predstavuje rádovo niekoľko 100,- €;

- 33,- € životné poistenie;
- 150,- € strava (5,- € denne);
- 20,- € mobilný telefón;
- 40,- € oblečenie a hygienické potreby;
- 30,- € kultúra a šport.

Navrhovateľ uviedol, že okrem jeho príjmu, ktorý dosahoval u zamestnávateľa a ku ktorému zníženiu došlo v minulom roku, nemá žiadne vedľajšie príjmy, ktoré by mali plynúť z iných vedľajších pracovných aktivít. Poukazuje aj na to, že je vo veku, v ktorom je značne zložitá hľadať iné možnosti zamestnania, ktorými by si mohol udržať finančné príjmy na úrovni z predchádzajúcich období. Znížením príjmu bol nútený uskutočniť radu úsporných opatrení smerom k svojej osobnej spotrebe, avšak pri súčasnej výške vyživovacej povinnosti voči odporcom to má na jeho osobu taký dopad, že finančné prostriedky, ktoré mu ostávajú na pokrytie bežných životných potrieb a nákladov, už nestačia ani na ich pokrytie.

Zároveň poukázal na to, že si uvedomuje, že životné náklady a potreby odporcov, keďže sú dospelými osobami pripravujúcimi sa na budúce povolanie, sa postupne zvyšujú. Avšak, ak má byť riadne dodržiavaná zásada rovnakého životného štandardu osôb povinných poskytovať výživné a osôb odkázaných na výživu od povinných osôb, tak potom v tomto prípade je dôvodné od odporcov požadovať, aby sa i oni prispôbili zmene pomerov na jeho strane a prípadný schodok v peňažných prostriedkoch, na ktoré sú z jeho strany odkázaní, preklenuli vlastnými aktivitami (či už pracovnými alebo inými, z ktorých im môžu prípadne plynúť i peňažné príjmy).

Následne navrhovateľ, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 15.06.2015, uviedol, že v čase podania návrhu bol zamestnaný na H.N. T. B. ako odborný colný referent. Nakoľko slúžil vyše 25 rokov u clá a mal nárok na výsluhový dôchodok a z dôvodu chorej mamy (začínajúca starecká demencia), rozhodol sa ukončiť pracovný pomer. Od 11.05.2015 mu bol priznaný výsluhový dôchodok vo výške 545,45 € mesačne. Keďže mal záujem si naďalej plniť vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k deťom, rozhodol sa zamestnať v inom obore. Začal pracovať v B. N. X., kde bola lepšia pracovná doba, keďže momentálne zabezpečuje starostlivosť o matku sám. Nakoľko sa mu zhoršil zdravotný stav a nedokázal si plniť pracovné povinnosti, dostal v skúšobnej dobe výpoveď zo strany zamestnávateľa. Momentálne je nezamestnaný a výška príjmu predstavuje 545,45 € mesačne.

Obaja odporcovia vo svojich písomných podaniach so znížením výživného nesúhlasili. Uviedli, že od posledného rozhodnutia súdu sa ich náklady neznižili, naopak došlo k ich podstatnému zvýšeniu.

Odporcovia uviedli, že navrhovateľ neuviedol v návrhu, že jeho súčasná finančná situácia sa zmenila jeho vlastným pričinením z dôvodu, že v zamestnaní ešte v roku 2009 sa dobrovoľne vzdal vyššej platovej triedy, teda z jeho vlastnej vôle mu klesol príjem z platovej triedy 5 do platovej triedy 4. V práci nepodával zodpovedajúce pracovné výkony, čoho dôsledkom bolo jeho preradenie na iný útvar, kde mu bol tiež adekvátne jeho pracovným výkonom znížený jeho osobný príplatok.

Ďalej uviedli, že ich matka má rovnaké vysokoškolské vzdelanie, pracuje vo finančnej správe na K.R. Ú. H. B., pričom navrhovateľ má navyše 10 rokov praxe vo finančnej správe, teda vzhľadom na uvedené by mal mať vyšší príjem ako matka, nakoľko by mal byť zaradený do vyššej platovej triedy a mal by mať vyšší osobný príplatok. Navrhovateľ si zvolil ľahšiu cestu, z vyššej - vysokoškolskej triedy zostúpil na nižšiu platovú triedu - stredoškolskú. Pritom, vzhľadom na nedostatok financií v jednotlivých colných úradoch, bol aj matke odporcov znížený osobný príplatok pri poslednom prerazdeľovaní (od 01.01.2015) o 50,- € mesačne.

Odporca v 1. rade je študentom B., B. H. a jeho mesačné výdavky zodpovedajú bežnému štandardu a pokrývajú v nevyhnutnej miere všetky potreby študenta žijúceho v Bratislave. Na pokrytie jeho potrieb sa podieľajú obaja rodičia mierou zodpovedajúcou ich príjmu. Keďže navrhovateľ prispieva na jeho výživu výživným vo výške 150,- € mesačne, matka prispieva na jeho výživu sumou 350,- € mesačne.

Odporkyňa v 2. rade je študentkou L. K. M. A., H. B. M. a jej mesačné výdavky zodpovedajú bežnému štandardu a pokrývajú v nevyhnutnej miere všetky potreby študenta žijúceho v Bratislave. Na pokrytie jej potrieb sa podieľajú obaja rodičia mierou zodpovedajúcou ich príjmu. Keďže navrhovateľ prispieva na jej výživu výživným vo výške 200,- € mesačne, matka prispieva na jeho výživu sumou 300,- € mesačne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcu v 1. rade a odporkyne v 2. rade a výsluchom svedka: W. D. M. (matky odporcov) a oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn.: 17C/41/2013 a 14C/43/2010 a oboznámením listinných dôkazov: potvrdením o návšteve školy, dokladmi o výdavkoch účastníkov, potvrdeniami o zdravotnom stave navrhovateľa, matky navrhovateľa a matky odporcov a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je otcom odporcu v 1. rade V. M., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne v 2. rade Q. M., nar. XX.XX.XXXX.

Manželstvo rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k.: 17C/41/2010-21, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.06.2010, ktorým bolo zároveň určené výživné na dcéru navrhovateľa, v tom čase maloletú Q. M., vo výške 200,- € mesačne. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v čase rozhodovania súdu bola odporkyňa v 2. rade maloletá, navštevovala strednú školu.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k.: 14C/43/2010-185 zo dňa 11.06.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.09.2012, bolo určené výživné navrhovateľa na odporcu v 1. rade V. M. v sume 150,- € mesačne počnúc dňom 01.07.2012. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v čase podania návrhu odporca v 1. rade bol študentom strednej školy a v čase rozhodovania bol študentom 1. ročníka B. C. L.. Príjem navrhovateľa v čase rozhodovania súdu predstavoval ročne 10 672,67 € a príjem z agentúry 437,28 €, čo spolu predstavuje sumu 11 119,90 € ročne (926,66 € mesačne).

Na základe potvrdení o štúdiu v súčasnosti odporca v 1. rade je študentom 3. ročníka na B. C. L. (dvakrát ročník opakoval) a odporkyňa v 2. rade je študentkou 3. ročníka L. K..

Matka odporcov pracuje na H. T. B., pričom jej tarifná mzda predstavuje sumu v priemer 1.100,- € netto mesačne. Matka má zdravotné problémy, o čom predložila potvrdenia ošetrovateľských lekárov, z tohto dôvodu si už nemôže zvyšovať príjem prácou mimo hlavného úväzku. Z dôvodu pretrvávajúcich problémov má zvýšené náklady na lieky.

Mesačné náklady na domácnosť, kde žije odporca v 1. rade a odporkyňa v 2. rade, predstavujú:

- 265,- € náklady na bývanie a plyn,
- 40,- € elektrina,
- 45,- € internet + TV + pevná linka + koncesionárske poplatky,
- 42,- € mobilný telefón pre tri osoby,
- 10,- € poistenie bytu a domácnosti,
- 80,- € prevádzka osobného motorového vozidla, ktoré má 17 rokov
- 450,- € náklady na stravu pre tri osoby, t.j. 3x150,- €,
- 150,- € náklady na oblečenie, hygienické potreby a drogériu pre 3 osoby, t.j. 50,- € na jednu osobu,
- 120,- € kultúra a šport pre tri osoby, t.j. 40,- € na osobu,
- 80,- € vzdelávanie (učebnice, skriptá, tlač, kopírovanie materiálov v škole, nový PC monitor) pre dve osoby, t.j. 40,- € na osobu,
- 20,- € cestovné na dve osoby, t.j. 10,- € na osobu,
- cca 150,- € iné náklady pre 3 osoby (zdravotné pomôcky - okuliare, finančná rezerva na opravu spotrebičov).

Teda celkové mesačné náklady domácnosti predstavujú 1 470,- €, pričom na odporcu v 1. rade a odporkyňu v 2. rade z tejto sumy pripadá asi 500,- eur na každého mesačne.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že je pravdou, že sa dohodol s predchádzajúcim zamestnávateľom na skončení pracovného pomeru, má za to, že po 25-ich odpracovaných rokoch má na to nárok. Hneď na druhý deň sa zamestnal v galérii, zároveň poberal aj výsluhový dôchodok a k tomu plat 341,- € brutto. Robil tam 3 týždne, potom s ním bol v skúšobnej dobe ukončený pracovný pomer. Momentálne sa stará o ťažko chorú matku, ktorá v júli 2015 spadla, dva mesiace bola v nemocnici, následne bola umiestnená v liečebni, za tento pobyt bolo jeho bratom zaplatených 480,- €. V súčasnosti je doma, potrebuje sústavnú starostlivosť po dobu 24 hod., je „plienkovaná“. Zisťoval si, či má nárok na ošetrovateľský príspevok, bolo mu povedené, že vzhľadom na jeho výsluhový dôchodok, nemá nárok na ošetrovateľský príspevok.

Pokiaľ ide o vyššie uvedené náklady na pobyt matky navrhovateľa v liečebni, jeho brat predal záhradu za 6000,- €, pričom z podielu, ktorý mu mal byť vyplatený z predaja, t.j. zo sumy 3000,- €, si brat odrátal sumu 240,- €, ktorá predstavuje polovicu nákladov na pobyt matky v liečebni. Okrem toho bratovi vyplatil aj celé odchodné vo výške 12.000,- € a to z toho dôvodu, že po smrti matky bude musieť vyplatiť bratovi jeho podiel na byte matky a to vo výške 1/3 z hodnoty bytu. Tieto mu spláca už teraz, počas života matky, aby mu nemusel potom vyplácať jednorázovo celú sumu.

Navyše po rozvoде, v rámci vypořádania BSM, sa dohodol s matkou odporcov tak, že jej ponechal celý byt, nebol mu vyplatený žiadny vyrovnací podiel. Sľúbila mu 10.000,- €, ale toto mu vyplatené nebolo.

Pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré dali jeho rodičia deťom, tieto finančné prostriedky boli určené jeho rodičmi na letenky do sveta. Na tieto peniaze vôbec nemali siahnuť, nemalo sa z nich platiť žiadne školné. Školné by odporca v 1. rade neplatil, keby nebol prepadol, musel ho platiť z dôvodu, že opakuje ročník a to 2-krát.

Odporca v 1. rade vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že na jeho strane od posledného rozhodnutia súdu, došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, bolo mu diagnostikované ochorenie štítnej žľazy a bola nasadená liečba Euthyroxom, pričom táto skutočnosť mohla ovplyvniť aj jeho zlé študijné výsledky. Okrem toho študoval v minulosti na strednej škole, nie na gymnáziu, pričom na strednej škole niektoré predmety neboli vyučované v takom rozsahu, aký je potrebný pre štúdium na STU. Z týchto dôvodov musel opakováť ročník. Opakoval dva ročníky, v súčasnosti študuje v 3. ročníku, má záujem školu dokončiť.

Počas letných prázdnin pracoval, v auguste mal brigádu u dedka, pomáhal mu, zarobil okolo 440,- €. Predtým tiež pracoval, pričom v mesiaci december 2014 a január 2015 mal príjem spolu 350,- €, potom sa mu príjem z brigádnickej činnosti znížil kvôli škole asi na 60,- -100,- € mesačne.

Finančné prostriedky získané z brigádnickej činnosti použil na zakúpenie elektroniky, ktorú potreboval pre svoju prípravu v škole, a to konkrétne na 2 mikroprocesory, jeden v cene 42,30 € a na zaplatenie faktúry zo dňa 10.01.2015 v hodnote 99,99 €. Ide o veci, na ktoré mu nestačí výživné od navrhovateľa a ani finančné prostriedky od matky, preto na ich zakúpenie získava prostriedky z brigádnickej činnosti. V súčasnosti študuje v bakalárskom ročníku a nebude sa môcť brigádnicky zamestnať v takom rozsahu ako minulý semester.

Odporkyňa v 2. rade vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že jej študijné výsledky sú dobré. Počas letných prázdní bola dva mesiace v Anglicku, kde brigádovala, zarobila si 700,- €, z týchto si bude počas roka uhrádzať školské výdavky. Počas roka nepracuje, nakoľko študuje dennou formou a nemôže sa zamestnať. Je študentkou 3. ročníka UK, nepoberá štipendium. Aj ona, rovnako ako odporca v 1. rade, je v bakalárskom ročníku a nemá v súčasnosti žiadnu brigádu.

Svedkyňa W. D. M., vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že je matkou odporcov, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o výdavky, tieto zodpovedajú výške ich mesačných príjmov. V prípade, ak sa celý príjem nespotrebuje, tak následne sa použije na nepredvídané výdavky, napr. na opravu motorového vozidla, ktoré je pre ňu nevyhnutné, najmä z dôvodu jej zlého zdravotného stavu alebo na zakúpenie novej práčky, keďže stará sa pokazila. Pokiaľ ide o výdavky, tieto zodpovedajú výdavkom, ktoré dokladovali odporcovia. Odporca v 1. rade musel uhradiť aj školné vo výške 500,- €, pričom tento rok to bolo druhýkrát, čo sa tento poplatok hradil. Tieto finančné prostriedky odporca v 1. rade od navrhovateľa nikdy nežiadal. Ona synovi povedala, že si na to musí zarobiť brigádnicky, aby mal trochu nejakú zodpovednosť, toto aj urobil.

Pokiaľ ide o úspory, je pravdou, že odporcovia obaja dostali od starých rodičov na knižku každý po 1000,- €; tieto dostali od rodičov navrhovateľa a slúžia na mimoriadne výdavky. Zakaždým, keď deti odtiaľ použijú finančné prostriedky, tak sa snažíme, aby sa tam aj vrátili. Napr. z tejto sumy odporca v 1. rade uhradil školné za tento rok a aj za minulý školský rok a následne to z brigád musí všetko vrátiť. Tieto peniaze ako „nedotknuteľné“ im dali rodičia navrhovateľa, aby po skončení vysokej školy mali finančné prostriedky na začiatok. Finančne deťom vypomáha aj jej otec, teda starý otec detí, ktorý občas uhradí niektoré náklady odporcov, napr. im zakúpil notebook a prispieval aj na doučovanie odporcu v 1. rade. Na

doučovanie odporcu v 1. rade prispieval dokonca aj otec navrhovateľa, nakoľko starí rodičia podporujú obe deti v ich štúdiu na vysokej škole.

Pokiaľ ide o osobitné výdavky, tento rok zakúpila synovi okuliare, tieto stáli 130,- €, ona mu dala 80,- € a zvyšok si doplatil z prostriedkov získaných z brigády. Navrhovateľ deťom prispieva aj nad rámec výživného, prispieva im na narodeniny na meniny, na Vianoce dal každému 10,- €. Ale aj deti otcovi kupujú na sviatky darčeky, rovnako aj starým rodičom zo strany navrhovateľa.

Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákon o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je opodstatnený. Súd mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba takmer 5 rokov, keďže výživné bolo vo vzťahu k odporcovi v 1. rade určené naposledy rozsudkom zo dňa 11.06.2010 voči odporkyňi v 2. rade rozsudkom tunajšieho súdu o rozvode manželstve a úprave výkonu rodičovských práv a povinností zo dňa 13.05.2010 a od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, tak na strane odporcu v 1. rade ako aj na strane odporkyne v 2. rade, ktorá v tom čase študovala na strednej škole a bola maloletá, táto sa stala plnoletou a začala študovať na vysokej škole, v súčasnosti je v 3. ročníku.

Pri znížení výživného je potrebné porovnanie zmeny pomerov na strane rodičov a detí od poslednej úpravy výživného, t.j. od roku 2010 (resp. od roku 2012). Porovnávajúc zmenu pomerov je nevyhnutné konštatovať, že na strane detí došlo ku zmene pomerov podstatným zvýšením výdavkov v súvislosti s prirodzeným rastom detí a ich dospievaním ako aj so zmenou školy. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bola odporkyňa v 2. rade žiačkou strednej školy, v súčasnosti navštevuje 3. ročník vysokej školy a odporca bol prijatý do 1. ročníka vysokej školy, v súčasnosti študuje v 3. ročníku ( dvakrát opakoval ročník).

Pri porovnaní zmeny pomerov na strane rodičov je potrebné uviesť, že ich osobný stav sa nezmenil, ani jednému z rodičov nepridala žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť. Porovnávajúc príjem oboch rodičov v čase predchádzajúcej úpravy výživného a v súčasnom období je nesporné, že matke odporcov sa príjem zvýšil, avšak len v minimálnom rozsahu. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane navrhovateľa (otca) je jednoznačné, že otec v čase vyhlásenia predchádzajúcich rozsudkov o výživnom, vykonával riadne svoje povolanie a jeho príjem z pracovného pomeru predstavoval ročne 10 672,67 € a príjem z agentúry 437,28 €, čo spolu predstavovalo sumu 11 119,90 € ročne (926,66 € mesačne).

V súčasnosti je navrhovateľ na výsluhovom dôchodku a nepracuje. Teda na strane navrhovateľa došlo síce k podstatnej zmene pomerov od poslednej úpravy výživného, keďže od 11.05.2015 je vo výsluhovom dôchodku a inak je nezamestnaný, avšak pracovný pomer ukončil dobrovoľne (ako sám uviedol, po 25. rokoch mal na to právo), ktorú skutočnosť súd hodnotí ako dobrovoľné sa vzdanie príjmu. Je preto nevyhnutné konštatovať, že navrhovateľ má povinnosť zabezpečiť si príjem, z ktorého bude plniť svoje vyživovacie povinnosť voči svojim deťom.

Súd má navyše za preukázané (uviedol to napokon aj sám navrhovateľ), že v súčasnosti by mohol mať navrhovateľ k dispozícii peňažné prostriedky na úhradu výživného, nakoľko mu bolo pri skončení

pracovného pomeru vyplatené odchodné vo výške 12 000,- eur a rovnako ako sám uviedol mal právo na 1 z kúpnej ceny získanej z predaja zo záhrady, ktorú brat predal za 6 000,- eur, pričom na jeho podiel by pripadla suma vo výške 3 000,- eur (prípadne znížená o sumu 240,- eur zodpovedajúcu polovici nákladov na pobyt jeho matky v liečebni). Tvrdenie navrhovateľa o tom, že tieto peňažné prostriedky vopred uhradza bratovi ako odplatu za úhradu bratovho budúceho dedičského podielu na byte ich matky, ktorý by mal bratovi po jej smrti vyplatiť, aby mu byť zostal považuje súd za irelevantné, účelové a navyše ani ničím nepreukázané tvrdenie. V danom prípade je nevyhnutné konštatovať, že výživné má prednosť pred akýmkoľvek inými pohľadávkami a záväzkami.

Pri rozhodovaní o výške výživného súd zohľadňuje majetkové pomery rodičov, ich príjem, ako i reálne možnosti pri dosahovaní určitej výšky príjmu. Pri určovaní výšky výživného súd neberie ohľad iba na skutočné príjmy rodičov, ale berie do úvahy aj zárobkové možnosti každého z rodičov ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. Rovnako súd pri určovaní výšky výživného berie do úvahy celkové majetkové pomery rodičov, teda či disponujú majetkom, ktorý im umožňuje platiť výživné v stanovenej výške (úspory, poisťky, hnutelný a nehnuteľný majetok).

Ten, kto má vyživovaciu povinnosť k nezaopatrenému dieťaťu, je povinný plniť si túto podľa svojich schopností a možností. Vychádzajúc z predchádzajúcich príjmov navrhovateľa, sa potom javí jeho argumentácia, že už v súčasnosti nemá možnosť dosahovať takého príjmu, podľa názoru súdu ako účelová. Rovnako súd považuje za účelovú aj skutočnosť, že sa odporca dobrovoľne vzdal príjmu, ktorý mal v pracovnom pomere ako odborný colný referent a dobrovoľne odišiel do výsluhového dôchodku, pričom si musel byť vedomý toho, že jeho deti - odporcovia študujú a teda sa pripravujú na budúce povolanie a v dôsledku toho jeho vyživovacia povinnosť naďalej trvá a že dôsledkom tohto rozhodnutia (dobrovoľného odchodu do výsluhového dôchodku) bude mať problém zabezpečiť si finančné prostriedky na plnenie si vyživovacej povinnosti. Muž so vzdelaním, praxou a schopnosťami navrhovateľa, má podľa názoru súdu možnosť dosahovať oveľa vyššie príjmy oproti stavu, ktorý uvádza navrhovateľ a túto skutočnosť napokon dokazujú aj príjmy navrhovateľa v predchádzajúcich rokoch (minimálne v čase určovania výživného na odporcu v 1. rade v roku 2010-2012, ako aj pred odchodom do výsluhového dôchodku). Navyše súd má za to, že nič nebráni navrhovateľovi sa opätovne zamestnať, aspoň na skrátenej úväzok, a tak si zabezpečiť dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa navrhovateľ údajne musí starať o svoju matku, tieto skutočnosti nevyplývajú z predloženej zdravotnej dokumentácie. Súd navyše súhlasí s tvrdením odporcov, že existujú možnosti na zabezpečenie starostlivosti o matku navrhovateľa, napríklad prostredníctvom opatrovateľskej služby. Uvedené vyplýva priamo z § 2 v spojení s § 3 Všeobecného záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 10/2014, v zmysle ktorého mestská časť poskytuje prostredníctvom Seniorcentra Staré mesto sociálne služby, medzi ktoré patrí aj opatrovateľská služba, ktorej podmienkou je rozhodnutie o odkázanosti na poskytovanie tejto služby. Navrhovateľ nepreukázal, že by sa pokúšal zabezpečiť matke starostlivosť touto formou, pričom súd poukazuje aj na to, že okrem navrhovateľa má jeho matka aj ďalšieho syna, takže nič nebráni tomu, aby starostlivosť o matku zabezpečovali obaja.

Zároveň vzal do úvahy súd aj tú skutočnosť, že aj matka odporcov je podľa svojich možností tiež povinná prispievať výživným, pričom túto povinnosť si táto dlhodobo a riadne plní a hradí prevažnú väčšinu výdavkov odporcov.

Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti súd vychádzal aj z potrieb odporcov, ktoré počas štúdia na vysokej škole sú dané najmä výdavkami spojenými so zabezpečením nevyhnutnej miery základných životných potrieb (strava, oblečenie, bývanie), ďalej výdavkami na štúdium (školské pomôcky, MHD, výdavkami súvisiacimi so zdravotným stavom) a minimálnym vreckovým. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti súd musí prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré sú dôležité pre posúdenie odôvodnených potrieb oprávneného, ale aj schopností a možností povinného rodiča. Súd sa preto okrem zisťovania schopností a možností navrhovateľa zaoberal i otázkou odôvodnenosti potrieb odporcov, na ktorých sa má navrhovateľ výživným podieľať. Rodičia zodpovedajú za všestranný duševný aj telesný rozvoj svojich detí, z čoho im plynie povinnosť dbať o to, aby dieťa našlo zdroj svojej obživy v takom odbore, pre ktoré má schopnosti a nadanie, a ktoré mu zabezpečí možnosť uplatniť sa. Štúdiom na vysokej

škole navrhovatelia nepochybne môžu dosiahnuť lepšie uplatnenie a schopnosť samostatne sa živiť po skončení štúdia.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že odporca v 1. rade opakovane dvakrát ročník, súd v tejto súvislosti zohľadnil skutočnosť, že jedným z dôvodov opakovania ročníka bolo to, že pred nástupom na vysokú školu odporca v 1. rade študoval na strednej škole a nemal potrebný rozsah vedomostí z niektorých predmetov, ktoré sa vyžadovali pri jeho štúdiu na vysokej škole. V tejto súvislosti súd poukazuje na snahu odporcu v 1. rade úspešne dokončiť štúdium, tým že sa snažil doučiť sa potrebné učivo (napokon doučovanie mu bolo uhrádzané aj z finančných prostriedkov poskytnutých samotným otcom navrhovateľa - starým otcom detí) a rovnako súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že aj keby odporca neopakovane dvakrát ročník, bol by naďalej ešte v súčasnosti študentom vysokej školy, nakoľko by ešte v tomto školskom roku neukončil vysokoškolské štúdium.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, s prihliadnutím na existujúce pomery na strane odporcov, ktorí riadne študujú dennou formou na vysokej škole, pričom v súčasnosti nie sú schopní sa živiť sami, súd má za to, že navrhovateľ je schopný prispievať odporcom na úhradu ich odôvodnených potrieb výživným v súdom stanovenej výške. Výška pôvodne súdom stanoveného výživného zároveň zodpovedá potrebám odporcov, pričom súd má za to, že na strane oboch odporcov od posledného rozhodnutia súdu došlo k podstatnej zmene pomerov a neexistuje žiaden dôvod na znížovanie výživného vzhľadom na potreby odporcov, ktoré sa od posledného rozhodnutia súdu podstatne zmenili a narástli.

Súd má tak za to, že aktuálna výška výživného, určená poslednými rozhodnutiami súdov o výživnom na odporcu v 1. rade a na odporkyňu v 2. rade zohľadňuje možnosti otca. Na základe uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že podmienky na zníženie výživného nie sú splnené a návrh otca zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov na náhradu trov konania nepriznal (keďže žiadnemu z nich v tomto konaní ani trovy nevznikli).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.